

6. uskrsna nedjelja A

*Otac će vam dati Branitelja,
koji će ostati s vama zauvijek. (usp. Iv 14,16)*

Prvo čitanje

Djela apostolska 8,5-8.14-17

U one dane: Filip siđe u grad samarijski i stade im propovijedati Krista. Mnoštvo je jednodušno prihvaćalo što je Filip govorio slušajući ga i gledajući znamenja koja je činio. Doista, iz mnogih su opsjednutih izlazili nečisti duhovi vičući iza glasa, a ozdravljali su i mnogi uzeti i hromi. Nasta tako velika radost u onome gradu. Kad su apostoli u Jeruzalemu čuli da je Samarija prigrlila riječ Božju, poslaše k njima Petra i Ivana. Oni siđoše i pomoliše se za njih da bi primili Duha Svetoga. Jer još ni na koga od njih ne bijaše sišao; bijahu samo kršteni u ime Gospodina Isusa. Tada polagahu ruke na njih i oni primahu Duha Svetoga.

Drugo čitanje

1. Petrova 3,15-18

Ljubljeni! Gospodin – Krist neka vam bude svet, u srcima vašim, te budite uvijek spremni na odgovor svakomu koji od vas zatraži obrazloženje nade koja je u vama; ali blago i s poštovanjem, dobre savjesti da oni koji ozloglašuju vaš dobar život u Kristu, upravo onim budu postićeni za što vas potvaraju. Ta uspješnije je trpjeti, ako je to Božja volja, čineći dobro, nego čineći zlo. Doista, i Krist jednom za grijeh umrije, pravedan za nepravedne, da vas privede k Bogu – ubijen doduše u tijelu, ali oživljen u duhu.

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: "Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati. I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek: Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i u vama je.

Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama. Još malo i svijet me više neće vidjeti, no vi ćete me vidjeti jer ja živim i vi ćete živjeti. U onaj ćete dan spoznati da sam ja u Ocu svom i vi u meni i ja u vama. Tko ima moje zapovijedi i čuva ih, taj me ljubi; a tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj i ja ću ljubiti njega i njemu se očitovati."

Za razmišljanje

I u današnjem dijelu evanđelja, dijelu Isusovih oproštajnih govora, naviješta Gospodin svoj povratak Ocu. No i ovdje nije naglasak na "ostat ćete sami", već na obećanju jednog drugog Branitelja, na obećanju Duha. Duh je onaj koji nas pomaže, sačuvati Isusovu misao i u njegovo ime vjerovati, živjeti i služiti mu.

Duh nam je istine od Isusa obećan. Na nama je da budemo spremni primiti ga. "Bez Boga ne mogu činiti ništa. Ali Bog sam ne može za nekoga išta učiniti, ako mu taj nije ostavio malo mjesta." (Majka Terezija) Jedino ako u ljubavi primimo taj duh istine, moći ćemo ljubiti Isusa, makar ga i nikad vidjeli nismo. On će nas voditi, da u Kristovo otajstvo ("Ja sam put, istina i život") sve više uniđemo i sve više u njemu surađujemo. Iz tog živog odnosa s Kristom, omogućuje nam Duh istinsko i pravo nasljedovanje u riječi i djelu. Ljubav se kršćanina naime ne može zadovoljiti tek riječima: nerazdvojiva je veza između znanja i življenja. Kršćansko govorenje i nekršćansko činjenje, čista je laž. Tko vrši Isusovu volju, onaj je, koji ga ljubi i koji s njime živi u nerazdvojivoj vezi. Tako smo i mi – s njime – već na putu iz smrti u život. Ovo što nam ovdje biva obećano neopisiva je nada – posebno jer znamo da na putu nismo sami, bez Branitelja. Zato molimo Boga danas posebno, da iznutra postanemo sasvim prazni, kako bismo njegov duh mogli pustiti unutra u punoj slobodi i otvorenosti, da on njegovo djelo dovrši.